

**HET EUROPEES STABILITEITSMEECHANISME,
EEN HISTORISCHE MACHTSGREEP VAN DE EU**

HET EUROPEES STABILITEITSMECHANISME, EEN HISTORISCHE MACHTSGREEP VAN DE EU

Het infuus

Het Europees Stabiliteitsmechanisme is een zogenaamd 'permanent noodfonds'. Het is bedoeld als opvolger van de tijdelijke noodfondsen EFSM (Europese Financieel StabilisatieMechanisme) en EFSF (Europese Faciliteit voor Financiële Stabiliteit). Op 17 december 2010 bereikte de Europese Raad een akkoord over de oprichting van het ESM en op 2 februari 2012 werd het ESM-verdrag ondertekend door de regeringsleiders van de 17 eurolanden. Het doel van het ESM is om 'de financiële stabiliteit in de eurozone te waarborgen'. Het zegt alles over het structureel falen van de Europese Unie en van de euro dat er nu blijkbaar sprake moet zijn van een 'permanent' noodfonds.

Oorspronkelijk moesten alle 17 eurolanden het ESM-verdrag ratificeren tegen 1 maart 2013, en het kan in werking worden gesteld als 90 procent van de deelnemende landen akkoord gaat. Maar nu men, onder andere doordat Spanje nu ook aan het euro-infuus hangt, heeft beslist dat het ESM-verdrag reeds vervroegd in werking moet treden - op 1 juli 2012 al - proberen de nationale parlementen dit waanzinnige verdrag er snel door te jagen. Tussen 1 juli 2012 en 1 juli 2013 zouden ESM en EFSF naast elkaar blijven bestaan, waarna het EFSF zou uitdoven. Overigens is over welgeteld één week zonder nieuwe noodleningen het geld van Griekenland op, de Griekse schatkist is dan leeg. Alsof dat nog niet genoeg is, zal na Spanje ook nog Cyprus aan de zogenaamde PIIGS-eurolanden worden toegevoegd, wat betekent dat straks meer dan een kwart van de eurozonelanden aan het EU-infuus zal hangen.

De Kamer

Vanmiddag staat in de Kamer de ratificering van het zogenaamde ESM-verdrag op het programma. Meer bepaald wordt er gestemd over het *Wetsontwerp houdende instemming met het Verdrag tot instelling van het Europees Stabiliteitsmechanisme (ESM)*.

Het Vlaams Belang heeft zich de afgelopen twee weken als enige partij radicaal uitgesproken tegen de ratificering van het ESM-verdrag en tegen de machtsgreep van de Europese Unie met zijn mislukte eenheidsmunt, de euro. In de Senaat en in de Kamercommissie heeft het Vlaams Belang als enige tegen de ratificering van het ESM-verdrag en tegen de wijziging van het Werkingsverdrag van de EU (zie verder) gestemd. Het gemak waarmee het ESM-verdrag door de verschillende commissies, parlementen en de senaat wordt gejaagd, zou op zich al tot voldoende argwaan moeten leiden. Met dit verdrag wordt de sleutel van onze schatkist immers aan de EU overhandigd. Het ESM is een monetaire staatsgreep, een historische machtsgreep van de EU, en betekent het einde van een groot deel van onze financiële, economische en politieke soevereiniteit.

Nederland

In Nederland wordt er in de Tweede Kamer wél fel gedebatteerd over het ESM-verdrag, alsook over de toekomst van de euro en de totalitaire trekken van de EU, en zijn deze onderwerpen sinds de afgelopen maanden niet uit de media weg te branden. De discrepantie met Nederland is op zich niet zo verwonderlijk: België wil als mislukte staat blijkbaar stevast het braafste leerlingetje van de al even mislukte Europese Unie zijn, en buigt als vanzelf voor alles wat uit de koker van de eurofielen, de eurocraten, de europaten, de eurofederalisten en de euronationalisten komt. In Nederland stemden niet minder dan 5 partijen (CU, SGP,

PVV, PvdD en SP) tegen het ESM-verdrag. Ook de Algemene Rekenkamer in Nederland heeft grote bedenkingen over de transparantie en verantwoording over de (effectieve) besteding van ESM-middelen en ook de Nederlandse Raad van State wijst erop dat publieke verantwoording en democratische controle ver te zoeken zijn. Uit recente peilingen in Nederland, tot slot, blijkt dat een meerderheid van de kiezers tegen het ESM is.

Pro Europa, anti-EU

In ons land is het Vlaams Belang de enige partij die zich bekommert om de historische machtsgreep die de Europese Unie middels het ESM pleegt. De Europese Unie wordt met dit ESM immers meer dan ooit een transferunie naar Belgisch model. Het Vlaams Belang vindt het onverteerbaar dat er met dit ESM-verdrag een blanco cheque van minstens 24 miljard euro aan de Europese Unie wordt gegeven, terwijl ons eigen volk het moeilijk heeft en de waarde van zijn eurocenten elke dag ziet dalen. Het Vlaams Belang zegt dus heel duidelijk 'neen' aan deze blanco cheque voor de Europese Unie; het Vlaams Belang zegt 'neen' aan dit 'Europees Soevereiniteitsdiefstalmechanisme'; het Vlaams Belang zegt 'neen' aan een Europese transferunie naar Belgisch model; het Vlaams Belang zegt 'neen' aan een permanente Europese miljardenstroom van Noord naar Zuid; het Vlaams Belang zegt 'neen' aan de degradatie van Vlaanderen tot een provincie in een Europese superstaat; maar het Vlaams Belang zegt 'ja' aan een welvarend en vreedzaam Europa van vrije naties die vrij handel voeren.

Wij hebben eerder gezegd en geschreven dat wat ons betreft de kiezer aan zet is. Wij vinden dat er een bindend referendum over het ESM-verdrag en over de toekomst van Europa moet worden gehouden. Want de meerderheid van de mensen is pro Europese samenwerking, maar tegen de "federale" ontwikkeling van de EU en tegen de Europese transferunie die de euro geworden is. Ze willen geen overdracht van soevereiniteit aan een antidemocratisch en oncontroleerbaar instituut dat landen overeind moet houden die er zelf een zootje van hebben gemaakt. En ze willen niet dat we een blanco cheque van minimum 24 miljard euro ondertekenen om eurolanden te spekken die hun eigen rekeningen niet op orde hebben, terwijl onze eigen belastingbetalers worden uitgeperst met belastingverhogingen en bezuinigingen.

De EUSSR-strategie

De huidige ontwikkelingen vormen een bewijs van het feit dat een eenheidsmunt zoals de euro een 'crisismunt' is, een munt die met andere woorden de crisis in zich draagt. Het ESM is niet alleen bedoeld om landen kunstmatig in de eurozone te houden en de crisismunt koste wat het kost in leven te houden, maar ook om de soevereiniteit van de Europese natiestaten verder uit te hollen en van de EU een EUSSR te maken: een politieke unie die steeds meer macht centraliseert en doet denken aan de voormalige Sovjet-Unie. De crisis vandaag is dus niet louter economisch, ze is ook politiek. Want voor een politieke federatie heb je een volk en een politieke ruimte nodig, en die zijn er simpelweg niet. De Europese Unie is een peperdure bureaucratie die op zoek is naar een natie. De eurocraten spelen daarom een staat na met een vlag, een volkslied, een president en een protserig parlement. Allemaal het theater van de illusie om te verhullen dat dé Europese taal niet bestaat, dus ook niet dé Europese cultuur of hét Europese volkskarakter. De politieke vorming die we in Europa aan het krijgen zijn kan dan ook nooit een democratische vorming zijn. Jean-Claude Juncker, voorzitter van de Eurogroep, heeft dit treffend in één citaat samengevat: "Wij beslissen iets. We brengen dat dan in het midden en wachten enige tijd om te zien wat er gebeurt. Volgt er geen misbaar, breekt er geen opstand uit - want de meesten begrijpen toch niet wat er werd beslist - dan gaan we weer wat verder. Stap voor stap, tot er geen terugkeer meer mogelijk is."

Met het ESM pleegt de Europese Unie meer dan ooit een machtsgreep om verder te evolueren naar de EUSSR-utopie: 'Eén Europese munt, Eén Europees Rijk en Eén Europese leider'. Volgens de eurofielen à la Van Rompuy en Verhofstadt is er immers steeds méér EU nodig om uit de steeds groter wordende eurocrisis te geraken. Zonder de euro en de EU, zo luidt hun dogma, zouden we een crisis zoals in de jaren dertig hebben gekend. Zonder de euro en de EU, zo roepen ze, zou zelfs de vrede in Europa op de helling komen te staan. Grotelijke spookbeelden en doemscenario's worden op de Europese volkeren losgelaten. De Van Rompuys en de Verhofstadts van deze wereld zetten daarbij de toon. Ze doen net alsof we in het Europa van vóór het verdrag van Maastricht van 1993 allemaal in berenvellen rondliepen en in grotten woonden. Hun simplistische bedrog luidt: de wereld is groot en alle Europese landen zijn klein, er is sprake van globalisering en we kunnen alleen overleven als we samen één worden; doen we dat niet, dan gaan we ten onder en worden we weer net zo arm als vóór de invoering van de euro. Maar waren we dan arm voor de invoering van de euro? Integendeel! De euro heeft ons juist geld gekost, zoals het onderzoek van de Nederlandse PVV heeft aangetoond. Nooit is het Europa meer voor de wind gegaan dan in de jaren vóór de invoering van de euro. Dat vandaag verschillende Europese landen die noch de euro hebben, noch deel uitmaken van de Unie, zoals Zwitserland en Noorwegen, het economisch veel beter doen en veel minder last hebben van de crisis, wordt onder de mat geveegd. Voerden we dan oorlog in de jaren voor de invoering van de euro en voor de ondertekening van het Verdrag van Maastricht? Integendeel! Het is juist de van bovenaf opgelegde solidariteit en de antidemocratische EU-moloch die voor wrevel en onbehagen bij de Europese volkeren zorgt en armoede en intolerantie veroorzaakt in plaats van welvaart en vrede. Dat is niet te wijten aan casinobeleggers en (corrupte) graaibanken: dat is te wijten aan een verkeerd systeem.

De Belgische bijdrage

Het ESM zorgt er voor dat er weer maar eens geld wordt uitgeleend aan eurolanden met financiële problemen, zoals Griekenland, Portugal en Ierland. Maar ook noodlijdende banken kunnen aanspraak maken op het fonds. Samen staan de eurolanden borg voor een bedrag van 700 miljard euro, waarvan 500 miljard kan worden uitgeleend. Daarvan moet 80 miljard door de lidstaten worden overgemaakt en worden voor 620 miljard euro garanties gegeven. België draagt meer dan 24 miljard euro bij aan het ESM. Tegen juli 2014 zullen we 2,8 miljard euro moeten overmaken, en voor de rest van het totaalbedrag (21,54 miljard) zullen we garant moeten staan. Duitsland en Frankrijk zijn met ruim 190 miljard (27%) en 142 miljard (20%) de grootste bijdragers aan het fonds. Ook Italië, Spanje (bijna 18 en 12%) en Nederland (6%) dragen meer bij dan België (3,5%). België is wel de 6de grootste bijdrager (van de 17 eurolanden).

In 2009 berekende het Vlaams Belang reeds dat geen enkel land in de EU netto meer betaalt dan Vlaanderen met (toen) 1780 miljoen euro per jaar. Geen enkele burger in de EU betaalt netto meer aan de EU dan een Vlaming met 282 euro netto per jaar. Een Vlaming betaalt meer dan het dubbele van een Duitser, bijna het drievoudige meer dan een Fransman of een Italiaan. Een gezin met 2 kinderen, 4 personen dus, betaalt jaarlijks aan de EU:

- In Vlaanderen: 1130 euro
- In Nederland: 1088 euro
- In Wallonië: 578 euro
- In Duitsland: 456 euro
- In Groot-Brittannië: 404 euro
- In Frankrijk: 212 euro

'Open Europe', een kritische Britse denktank, berekende vorig jaar, toen de contouren van het ESM vorm kregen, de totale rechtstreekse en onrechtstreekse Belgische bijdrage aan allerhande Europese

hulpprogramma's. Deze engagementen zouden al oplopen tot bijna 70 miljard euro: 24,4 miljard voor het ESM, 15,3 miljard voor het EFSF in 2010, een lening van 2,89 miljard aan Griekenland. Bovenop deze 42,9 miljard houdt Open Europe rekening met het risico dat België loopt als aandeelhouder van het IMF, eveneens een belangrijke geldschieter voor de Europese hulpprogramma's: 0,6 miljard voor Griekenland en 5,3 miljard voor het aandeel van het IMF in de leningen van de EFSF. Ten slotte loopt België nog een risico in het oorspronkelijke EFSM en via de ECB door het inkoopprogramma van obligaties van probleemlanden. 70 miljard euro aan risico's dus, wat neerkomt op 20% van het Belgische bbp of van de publieke schuld. Een enorme blootstelling die dan nog enkel rekening houdt met het Europees risico. Begin juni ging België akkoord met een verhoging van de garanties voor Dexia tot 55 miljard. Met een aandeel van 60,5% garandeert België dus ongeveer 33,3 miljard euro. Door de euro- en bankencrisis heeft de Belgische staat al voor meer dan 100 miljard euro aan leningen en waarborgen uitstaan. En toch gaat het met de eurocrisis van kwaad naar erger: die is nu al 2 jaar bezig en inmiddels staan we met zijn allen voor vele miljarden garant. Het heeft allemaal niet mogen baten, en dat verwondert het Vlaams Belang niet omdat, nogmaals, de euro een 'crisismunt' is.

Bovendien draagt het ESM-verdrag weer maar eens bevoegdheden over aan de Europese Unie. Het ESM-verdrag grijpt keihard in op de soevereiniteit van ons land en zet onze parlementen en dus de burgers van dit land buiten spel. Met het ESM-verdrag verliezen we ons veto over de besteding van miljarden in noodsituaties. We schrijven als het ware een blanco cheque uit van meer dan 24 miljard, vrij te besteden aan landen en banken die in de problemen zijn. Een blanco cheque, want als de Europese Commissie en de Europese Centrale Bank concluderen dat een land of bank dringend hulp nodig heeft, dan treedt een noodprocedure in werking en kunnen bijkomende miljarden worden overgemaakt zonder dat België dit kan tegenhouden. Alle leden verliezen dan hun vetorecht en louter een 'gekwalificeerde meerderheid' van 85 procent moet akkoord gaan. In de praktijk zullen Duitsland, Frankrijk of Italië zo'n besluit wel kunnen blokkeren, omdat zij elk meer dan 15 procent in het fonds hebben gestopt - het aandeel van hun zeggenschap. België (3,5 procent) heeft in dit geval geen vetorecht en zal volgens afspraak moeten meebetalen tot 24 miljard euro. België zal willens nillens garant staan voor een lening waar het niet mee instemde. 24 miljard, dat is meer dan 2000 euro per Belg, en experts zeggen nu al dat dit bedrag lang niet voldoende zal zijn: "Het ESM is een olifant dood proberen te knuppelen met wattenstaafjes, waarbij de olifant de economische crisis is."

De val van de euro

De huidige crisis is inherent aan een eenheidsmuntproject zoals de euro: de Europese Muntunie is het meest roekeloze experiment uit de geschiedenis van het geldverkeer. De vraag is niet of de euro zal vallen, maar wanneer. Christine Lagarde van het IMF heeft nu ook zopas eindelijk het einde van de euro aangekondigd, en achter de schermen zijn banken volop de val van de euro aan het voorbereiden. In Washington houdt men ernstig rekening met het feit dat Duitsland zich snel van de euro-implosie zal willen isoleren. De herinvoering van eigen nationale munten zou dan onvermijdbaar zijn.

Het *Wetsontwerp houdende instemming met het Verdrag tot instelling van het Europees Stabiliteitsmechanisme* heeft dus verstreckende gevolgen: het betekent het einde van een groot deel van de financiële, economische en politieke soevereiniteit van België en is dus ook een gevaar voor de toekomst van Vlaanderen. Het betekent het doorsluizen van miljarden euro's van de Noordelijke naar de Zuidelijke EU-landen en installeert een ondemocratische transferunie van Belgisch kaliber op Europees niveau waar Europese burgers nooit om hebben gevraagd. Net zoals zij ook nooit de kans hebben gekregen zich uit te spreken over de Europese Unie, de invoering van de euro en de toetreding van nieuwe lidstaten, zo wordt nu dit ESM-verdrag door de strot van de Europese burgers geramd. Nu is dat in Europa wel de

gangbare manier van zaken, want de antidemocratische EU houdt niet van verantwoording. Arrogante eurofielen willen met dit ESM-verdrag opnieuw hun zin doordrammen zonder rekening te houden met het volk, net zoals met de Europese grondwet.

Het ESM of Europees Stabiliteitsmechanisme is de nieuwe dictator van Europa. Het is een monetaire staatsgreep. In artikel 32 van de ESM-verdragstekst staat bijvoorbeeld: 'Het ESM, zijn eigendommen, fondsen en bezittingen, waar deze zich ook bevinden en wie deze ook onder zich heeft, zijn vrijgesteld van rechtsvervolging, behoudens voor zover het ESM uitdrukkelijk afstand doet van zijn immuniteit ten behoeve van een procedure of volgens de bepalingen van een overeenkomst, met inbegrip van de documentatie van de financieringsinstrumenten.' Over de immuniteit van de mensen achter het ESM staan soortgelijke bewoordingen. De instelling van het ESM vereist blijkbaar ook een aanpassing van het Werkingsverdrag van de Europese Unie (WvEU). Er wordt een lid toegevoegd aan artikel 136, waarin wordt vastgelegd dat het ESM niet in strijd is met de no-bail-out clause uit artikel 125, die bepaalt dat de Unie en de lidstaten niet aansprakelijk zijn voor de schulden van andere lidstaten. Dat men op het laatste moment dit lid toevoegt, betekent dat men nattigheid voelt. Het ESM is namelijk wél in strijd met de no-bail-out clause in het WvEU en zou snel moeten worden ontkracht door alle lidstaten.

Grondwettelijk Hof

Het Vlaams Belang zal er alles aan doen om de ratificering van dit verdrag tegen te houden. Dat betekent dat indien de ratificering van het ESM-verdrag vanmiddag wordt goedgekeurd, het Vlaams Belang niet zal nalaten stappen te zetten bij het Grondwettelijk Hof. Er is immers een groot gebrek aan democratische controle en openbaar toezicht. Wij geloven dat indien het ESM in werking treedt, parlementairen hun taak niet meer naar behoren kunnen uitoefenen. Het ESM tast immers hun prerogatieven aan om overzicht te houden over alle belangrijke uitgaven van de staat. Bovendien worden de belangen van de Vlamingen geschaad door de verregaande overdracht van bevoegdheden naar de Europese Unie. Het Vlaams Belang zegt 'neen' tegen het ESM-verdrag, de EU-dictaten en de euro en laat verder onderzoeken welke juridische stappen mogelijk zijn indien de regering overgaat tot ratificatie van het ESM-verdrag.

Neuro

De vraag is nu of de euro zal imploderen door een Duits vertrek dan wel door een uitzetting van Griekenland en co. Hoe dan ook: Als Vlamingen kunnen wij ambitieus genoeg zijn om te stellen dat wij een muntunie met de Europese kopgroep aankunnen. Vlaanderen - a fortiori wanneer het onafhankelijk is - is voldoende sterk geïntegreerd in een economische 'noordelijke kopgroep' rond de Bundesbank. Een 'neuro' met onze belangrijkste handelspartners (Duitsland, Nederland) en met andere topeurolanden (Finland en/of Oostenrijk) kan sterk genoeg samenhangen om Vlaanderen voluit de voordelen te geven van een muntunie die dan wel aan overigens strengere concordantie-criteria moet voldoen. Die neuro kan dan ook volop naar analogie van de EFTA vrijhandelsassociaties zoeken zowel met niet-eurolanden (Denemarken, Zweden, Engeland) als niet-EU landen (Noorwegen en Zwitserland) of deze landen uitnodigen tot monetaire samenwerking of een wisselkoersunie. Altijd op basis van economische en dus niet politieke wenselijkheid.